

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731117934112/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

grebet mig paa Billedet og kylet det i Gulvet, hvis ikke Fru Jagemann nu endelig var kommen ind med Kaffen.

Det voldte hende en heftig Forskrækkelse at se mig staa lige op og ned paa Gulvet, og hun skyndte sig at faa mig bænket i den lille Sopha bag det noget medtagne Maghognibord, paa hvilket hun anrettede den sachsiske Drik. Der var foregaaet en betydelig Forandring med hende, og hun havde nu et ganske værdigt Matrone-Ydre i en mørkeblaa, hvidprikket Kattans-Kjole og kronet af en stor Kappe med lilla Baand. Hun satte sig yderlig paa en Stol lige over for mig og søbede langsomt sin Kaffe, idet hun dukkede Hovedet helt ned til Koppen.

Jeg havde allerede i nogen Tid bemærket en sødlig kvalmende Lugt, som nu bestandig blev stærkere, og det gik op for mig, at der hinsides denne tæppebehængte Dør maatte blive røget en meget tarvelig Kanaster. Fru Jagemann syntes at gætte mine Tanker; hun gav sig til at hoste:

— Ak ja, ak Gud, ja — det er denne Tobaksrøg, den trænger altid herind. Derinde bor vor Logerende, et meget net Menneske, men han ryger evig og altid. Ryger De ikke ogsaa? De maa endelig ikke genere Dem, det smager saa godt til

Kaffen, siger de. — Vi har nemlig Logerende, ellers kunde vi ikke beholde denne Lejlighed, forstaar De nok, og naar man en Gang er godt vant — — men det har sine Ulemper. Som nu denne Tobaksrøg. — Ganske vist, man kan ogsaa faa Logerende, som ryger mindre, eller som ikke er saa meget hjemme, — der gives endog dem, som slet ikke ryger, men saa kan der jo være andre Ubehageligheder. Ak Gud, ja, Hr. Fenger, der er mange slette Mennesker til! Som f. Ex. denne Logerende, ham er der saamænd ikke noget videre at sige paa. Han betaler mig altid, selv om det lidt trækker ud til henimod Slutningen af den næste Maaned, men hvad skal man sige, der gives ogsaa dem, der slet ikke betaler. Dem har jeg haft mange af, de flytter fra En uden videre, lover naturligvis, at de skal komme og betale. . . . Ak Gud, ja, slette Mennesker, Hr. Fenger! . . .

Jeg havde atter givet mig til at stirre paa det irriterende Portrait og gentog i Tankerne mit Udbrud: „Hvad er du dog for en søkel, artistisk fordærvet og gennemløjet Karl —!“ Og Fru Jagemann, der saa, hvor jeg var henne, skyndte sig høflig at indhente mig: —

— Ja, det er et Portrait af min Minna, ser De nok, — det ligner jo ogsaa — næsten som et